

ქართველი ტენისონი

№31 (465) გამოცემა 1998 წლის 16

„დიალოგის“ მითხველთა საყურადღებო

2009-2010 სასწავლო წელს გაზითი „დიალოგი“ კვლავაც ოქტომბერის გათვალისწინებით და კომპლექტდება და სამ ენაზე (ქართულად, სომხურად და აზერბაიჯანულად) გამოვა გაზითის ცხრა ნომერი (ოქტომბერ-ივნისი). მისი თითოეული კვლავაც უსასყიდლოდ გავრცელდება საჯარო სკოლებსა და რესურსცენტრებში. რაც შეეხება კერძო სკოლებს, მათ „დიალოგის“ მხოლოდ პირველი ნომერი მიენიჭებათ.

ეროვნული სასწავლო გეგმებისა და შეფასების ცენტრი, გაზით „დიალოგის“ გარდა მეოთხე ველს, ასევე, სთავაზობს გაზითს, სახელწოდებით – „დიალოგი +“.

სიახლე! გაზით „დიალოგის“ მითხველთა საყურადღებო

2009-2010 სასწავლო წელს

გაზით „დიალოგი+“-ის ხელმოწევებს და

გავლენილებას ახორციელებს

გაზით „ახალი განათლების“ რედაქცია

2009-2010 სასწავლო წელს გამოიგა „დიალოგი +“ -ის 8 ნომერი (ნოემბერ-ივნისი). გაზითის გამოწერის მსურველმა უნდა მიმართოს სკოლას, რადგან სკოლებიდან მოხდება მისაღები კომპლექტების რაოდნობის შესაბამისად გამოწერის თანხის გადარიცხვა გაზით „ახალი განათლების“ სპეციალურ ანგარიშზე:

მიმღები შპს „ახალი განათლება“

მიმღები ბანკი

ბანკის კოდი

ანგარიშის ნომერი

საიდენტიფიკაციო კოდი

სს „ბაზისბანკი“

220101956

30236563

202058735

გადმოიცვის დროს, აუცილებელია, გარკვევით მიეთითოს
შალაძის, დაბის ან სოფლის დასახელება.

სასურველია, ხელმოწერები განხორციელდეს 1 წლის მდგრადი, რათა ყველა ხელმოწერმა მიიღოს „დიალოგი+“-ის სრული კომპლექტი. „დიალოგი +“-ის საცალო ღირებულებაა 1 ლარი, კომპლექტის ანუ გამოწერის ნლიური თანხა შეადგენს 8 ლარს.

გაზითის გამოწერა შეუძლიათ: რესურსცენტრებს, სკოლებს, კერძო პირებს და ორგანიზაციებს.

გაზითის გამოწერის პროცედურები:

- სკოლის დირექციამ ორგანიზება უნდა გაზითის გამოწერისთვის განაცხადებისა და თანხების მოგროვებას;
- სკოლის დირექციამ შეგროვებული თანხა უნდა ჩარიცხოს გაზით „ახალი განათლების“ სპეციალურ ანგარიშზე. გადახდის ქვითარი და მოთხოვნების დოკუმენტი უნდა გადასცეს რესურსცენტრს;
- საგანმანათლებლო რესურსცენტრმა სკოლების მიერ წარმოდგენილი გადახდის ქვითრები და მოთხოვნების დოკუმენტები უნდა მიაწოდოს გაზით „ახალი განათლების“ რედაქციას;
- საგანმანათლებლო რესურსცენტრმა უნდა ჩაიბაროს გაზითები გამავრცელებლისან და გააფორმოს მიღება-ჩაბარების აქტი გაზით „ახალი განათლების“ რედაქციისან (მიღება-ჩაბარების აქტები რესურსცენტრმა მიენიღდება გაზითთან ერთად, 2 ეგზემპლარიდ, რომელთაგან ერთი პირი, არა უგვიანეს 2 კვირისა, უნდა დაბრუნდეს „ახალი განათლების“ რედაქციაში);
- საგანმანათლებლო რესურსცენტრმა უნდა მიაწოდოს სკოლებს გაზითები მოთხოვნის დოკუმენტში მითითებული რაოდნებით.

გაზით „ახალი განათლების“ რედაქციის მისამართია:
თბილისი, ათენისა ვალის 3, ტელ: 95 80 23, 890 958023; 877 132283

ელფონტა: axaliganatleba@gmail.com, ganatleba@mail.ru

გაზითის ხელმოწერის თანხა შეგიძლიათ გადარიცხოთ

შპს „ახალი განათლება“

მიმღები

მიმღები ბანკი

ბანკის კოდი

ანგარიშის ნომერი

საიდენტიფიკაციო კოდი

სს „ბაზისბანკი“

220101956

30236563

202058735

შპს „ახალი განათლება“

</

XIX საუკუნის დასასრულისა და XX საუკუნის დასაწყისის ლიტერატურულ მიმღინეობათა ცსტორილან

სიმპოზიუმი
(ფარილი პირველი)

XIX საუკუნის ბოლო და **XX** საუკუნის პირველი ნახევარი ევროპულ ლიტერატურაში აღინიშნა ლიტერატურულ სკოლათა, მიმდინარეობათა თუ დაჯგუფებათა მოზღვავებით. ერთმანეთს ენაცვლებოდნენ განსხვავებული მსოფლმხედველობრივი თუ შემოქმედებითი პრინციპების მქონე ლიტერატურული გაერთიანებან. მათი მრავალრიცხოვნება და მრავალფეროვნება უშუალო შედეგია იმისა, რომ აღარ არსებობდა ერთიანი მსოფლმხედველობრივი საფუძველი (საუკუნეების მანძილზე ამგვარ საფუძველს ქმნიდა ქრისტიანული მსოფლმხედველობა) და ყოველი შემოქმედებითი გაერთიანება ცდილობდა, შეექმნა შეხედულებათა ახალი სისტემა და მოექცება გამომსახულობის შესაფერისი საშუალებანი. ამ მიმდინარეობებს აერთიანებს ზოგადი სახელწოდება „მოდერნიზმი“. მიუხედავად იმისა, რომ მოდერნიზმის ფარგლებში ექცევა ბევრი ურთიერთდაპირისპირული სკოლა და ურთიერთსანინაალმდეგო ტენდენცია, მანც შესაძლებელია მსჯელობა საერთო მოდერნისტულ მსოფლმხედველობასა თუ სულისკვეთებაზე, რომელმაც მოიცვა ეს ეპოქა.

პირველი ლიტერატურული მიმდინარეობა, რომელშიაც გამოიკვეთა მოდერნიზმის პრინციპები, არის სიმბოლიზმი. სიმბოლიზმა დიდი ხნით განასაზღვრა მსოფლიო ლიტერატურის განვითარების მიმართულება და ყოველი ლიტერატურული სკოლა, რომელიც შემდგომზე წარმოშვა მოდერნიზმის ეპოქაში, თავის პოსტულატთა სათავეს სწორედ სიმბოლისტურ შემოქმედებაში პოვებდა, ამიტომ, როცა ქართველი პოეტების წინაშე დადგა ქართული პოეზიის განახლების ამოცანა, თავიათი მიზნები მათ სიმბოლიზმს დავუკიდოება.

ეს მიმდინარეობა იმდენად მრავალშროინდა და მრავალპლა-
ნანია, რომ თითქმის შეუძლებელია მისი ზუსტი განსაზღვ-
რების ჩამოყალიბება. **ტიცანან ტაბიძე** ქართველ სიმბოლისტ-
თა საპროგრამო წერილში („ცისფერი ყანებით“) იმიტობებდა
ფრანგი ესესისტის რეზი დე გურმონის სიტყვებს, რომლის მი-
ხედითაც სიმბოლიზმი უყვაშირდება. შემოქმედების თავი-
სუფლებას, ინდივიდუალიზმს ლიტერატურაში, დასწავლილი
ფორმულების უარყოფას, სოციალური რიგი ფაქტორების
უგულებელყოფას, მოვლენათა არსებითი ნიშნების გამოხატ-
ვის სურვილს. სიმბოლიზმის ერთი, ყველასაოვის მისაღები
დეფინიცია არ შემუშავებულა მისი გამოც, რომ ეს მიმდინა-
რეობა იმთავითვე აცხადებდა თავის პრინციპებად განუ-
საზღვრულობას, ირაციონალობას, არაცნობიერი და არა-
სიტყვერი (ავერბალური) არსის წყდომას. ყოველივე ეს, ბუ-
ნებრივია, ძნელად თუ გამოიხატება ზუსტი განსაზღვრების
მეშვეობით.

იმ ავტორთა შირის, რომელთა შემოქმედებაშიაც გამოიკვეთა სიმბოლიზმის სახე, უპირველესად ასახელებენ ფრანგ პოეტებს: **შარლ ბოდლეირს**, **პოლ ვერლენს**, **სტეფან მალარმეს**, **არტურ რემბოს**. აქვე უნდა ითქვას, რომ თუ გვიშურს, მეტ-ნაკლებად სრული ნარმოდებარა ვიქტორიოთ ამ მიმდინარე-

სხედან I რიგში: 6. მიწისგვილი, თ. იაშვილი, ს. ზანძიაშვილი, გ. ზანძიაშვილი; II რიგში: გ. გაფრინდაშვილი, ე. ლეონიძე, გ. ქიქოძე, პ. იაშვილი, ნ. ტაბაძე, ა. არსენიშვილი; დგანან: რ. გვარეტაძე, შ. აზხაძე, ტ. ტაბაძე, ლ. ჯაფარიძე, გ. ლეონიძე

ობაზე, უნდა გავცდეთ ლიტერატურის საზღვრებს და გავით-
ვალისნინთ იმ ეპიქის ფილოსოფიური ნააზრევი (ა. შოპენ-
პაუერის, ფრ. ნიცშეს, ე. ფონ პარტმანის შეხედულებები).
„სიმბოლიზმი“, როგორც ლიტერატურული ტრმინი, დამკ-
ვიდრა უან მორეასმა „სიმბოლიზმის მანიფესტში“ (1886 წ.) ამ
დროისათვის სიმბოლიზმი უკვე გასცდა დიდ პოეტთა ინდი-
ვიდუალური შემოქმედების ფარგლებს (ბოლდერის „პორო-
ტების ყავავილება“ – პოეტური კრებული, რომელმაც გარდა-
ტეხა მოახდინა ლიტერატურაში – გამოიცა ჯერ კიდევ 1857
წელს) და იქცა ევროპული ლიტერატურის საზოგადო მოვლე-
ნად, შეიქმნა შემოქმედებითი დაჯგუფებები, რომლებიც სიმ-
ბოლიზმის განვითარებასა და პოპულარიზაციას უწყობდნე
ხელს. ფრანგი პოეტები ჟიულ ლაფონრეგი, ტრისტან კორპიე-

რო, პოლ კლოდელი, ფრანსის ჟამი, ლოტრეამბი, რენე გილი; ბელგიელი ავტორები: პოეტი ემილ ვერპარნი და დრამატურგი მორის შეტერლინგი თავიანთ შემოქმედებაში ხორცის ასხამენ სიმბოლიზმის მსოფლმხედველობრივ და მხატვრულ პრინციპებს.

რუსულ ლიტერატურაში სიმბოლიზმის განვითარება და-კავშირებულია ისეთ მნიშვნელოვან მწერლებთან, როგორიცაა, ვალერი ბრიუსოვი, ვაჩესლავ ივანოვი, ალექსანდრ ბლოკი, ანდრეი ბელი, კონსტანტინ ბალმონტი, ფიონდორ სოლომოვი და სხვ. უნდა აღნინშნოს, რომ სიმბოლიზმის რუსული მოდელი გამდიდრებულია რელიგიური ალორძინების იდეებით, ხელორისტიკანული იდეალებით და სცენება ევროპულ თანამდებობების მისაღისებრობისაზე.

ქართულ ლიტერატურაძ ძისტვოს ძრავაზე საზღვრებს. ქართულ ლიტერატურაში სიმბოლიზმი უკავშირდება, ერთი მხრივ, გალაკტიონ ტაბიძის შემოქმედებას, ხოლო მეორე მხრივ – ლიტერატურული ორდენის „ცისფერი ყანწების“ მოღვაწეობას. რასაც ვირველია, გალაკტიონ ტაბიძის პოეზია სიმბოლიზმის გენიალური ხორცესშია, ცისფერყანწელთა წრეში არ ყოფილა ასეთი მასშტაბის პოეტი, მაგრამ ამ სიმბოლისტური გაერთიანების, ფაქტობრივად, პირველი ქართული ლიტერატურული სკოლის არსებობა უაღრესად მნიშვნელოვანია ჩვენი მნერლობისათვის. „ცისფერყანწელები“ თავიანთი სკოლის შექმნას აკავშირებენ „ორდენის კარდინალის“ – გრიგოლ რობაქიძის სახელთან. „პირველი მოცეკვული სიმბოლიზმის სიტყვიერად ქადაგებდა მოდერნიზმის სახარებას“ (გალაკტიონ ტაბიძე), მის გარშემო შემოიკრიბნენ „ცისფერყანწელები“: პაოლო იაშვილი, ტიციან ტაბიძე, ვალერიან გაფრინდაშვილი, კოლაუნადირაძე, რაჭელ გვეტაძე, გიორგი ლეონიძე, ნიკოლო მინიშვილი, სანდრო ცირეკიძე, შალვა აფხაძე, შალვა კარმელი, გიონ საგანილი, სერგო კლდიაშვილი. „ცისფერი ყანწები“, როგორც ლიტერატურული გაერთიანება, ოფიციალურად გაფორმდა 1916 წელს, უურნაალ „ცისფერი ყანწების“ გამოსვლით, თუმცა 1915 წლისათვის ჯგუფის ძირითადი ბირთვი უკვე შეკრული იყო. 1916-24 წლებში ამ სკოლის სახელით გამოდიოდა უურნალები: „ცისფერი ყანწები“, „შვილდოსანი“, „მეოცნებები ნიამორები“; გაზეთები: „ბარიკადი“, „ბახტრიონი“, „რუბიკონი“; ცისფერყანწელთა პოეტური კრებულები: ვ. გაფრინდაშვილის „დაისები“, ვ. ნადირაძის „ბალდახინი“, რ. გვეტაძის, ვირების მესია“, შ. კარმელის „ბაბილონი“ და „სემირამიდას ბაღი“, გ. საგანილის „დრუმი“; ს. ცირეკიძის პოზაზული მინატურების კრებული „მთვარეულები“ – უახლესი ქართული ლიტერატურის ფორმირებას

უწყობს ხელს. ქართველ სიმბოლისტთა უაღრესად მაღალ ლიტერატურულ გემოვნებასა და ესთეტიკურ კულტურაზე მიგვითითებს მათი ესსეისტური მემკვიდრეობა. „ცისფერ-ყანელთა“ შხატერული თარგმანები, ძრითადად, სიმბოლისტთა პოეზიას მოიცავს. მათი ჟურნალ-გაზეთების ფურცლებზე პოპულარიზაცია ეწერდა ფრანგი თუ რუსი სიმბოლისტების შემოქმედებას. ქუთაისში, ს. ცირეკიძის გამომცემლობაში („კირჩხიბი“) მაღარმეს ლექსთა შომცრუ კრებულიც კი გამოიცა ქართულ ენაზე. „ცისფერყანელებს“ ჩვენს კულტურულ სივრცეში შემოჰკონდათ უცხოური პიგზის შედევრები და ამასთან ერთად წარმოაჩენდნენ იმ ლიტერატურულ არეალს, რომელთან მიმართებაშიც უნდა აღქმულიყო მათი ორიგინალური შემოქმედება.

„ცისფერყანწელთა“ ორდენის მოლვანეობის კველაზე აქტიური პერიოდი თანხვდება საქართველოს დამოუკიდებლობის წლებს. სოციალისტური იდეოლოგიისა და რეჟიმის დამკვიდრების შემდეგ „ცისფერ ყანწებს“, ისევე როგორც მთელ ქართულ ლიტერატურას, აღარ ჰქონია განვითარების თავისუფალი ასპარეზი. 1925 წელს ორდენის კველაზე ორთოდოქსმა წევრმა, ვალერიან გაფრინაძეშვილმა, წამოაყენა „მინას-თან დაბრუნების“ ლოზუნგი, რითაც, ფაქტობრივად, განაცხადა, რომ ქართველი პოეტები, ნებით თუ უნებლივებ, უარს ამბობდნენ თავიანთ შემოქმედებითს პრინციპებზე. 1932 წელს „ცისფერი ყანწები“ ოფიციალურად გამოცხადდა დაშლილად. ქართველ სიმბოლისტთა პოეტური ნიჭი ახალი კუთხით გაბრჩყინდა მათი შემოქმედების რეალისტურ პერიოდში, მაგრამ „ცისფერი ყანწები“ მაინც რჩება არა მხოლოდ მათი შემოქმედების, არამედ მთელი უახლესი ქართული ლიტერატურის უმნიშვნელოვანეს ეტაპად.

ଶ୍ଵାରଳ ହରପ୍ଲିଏରୀ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ნალველო ჩიმო, გონს მოუხსმე, წყნარად იყავი!

შენ მოითხოვდი მნუხრს და აი, ისიც ეშვება,
ქალაქს ნელნელა ეფინება ჩრდილები შავი,

ზოგისთვის ძრავებს სატანაზველი, ზოგისთვის ძველი
მაშინ, როდესაც მოკვდავების სიმრავლე ავი,
სასტიკ ჯალათის – ტყპობის შოლტი რომ ერეკება,
ლაშობს მონური ზემძებით იგვეჩოს თავი,

ჩემო ნაღველო, მომეც ხელი! განცალკევება
ჯობია მათგან, ხედავ, აი მიცვლილი წლები
ცის ავენტურა ძველ კაბბით გამოსულება;
ხედავ სინაურას, წყლის სიღრმიდან ამომლიმარეს...

ხიდის თაღებქეცე მომაკვდავი მზე თვალებს ლულაგს...
და ვით გრძელ ზენარს, გაცოცებულს აისას მხარეს,
უსმინე, ჩემო, დამეს ჩვენსკენ უწუმრად მცურაგს.

(ნიგნიდან „ბოროტების ყვავილები“)
თარგმანი დაწით აკრიანისა

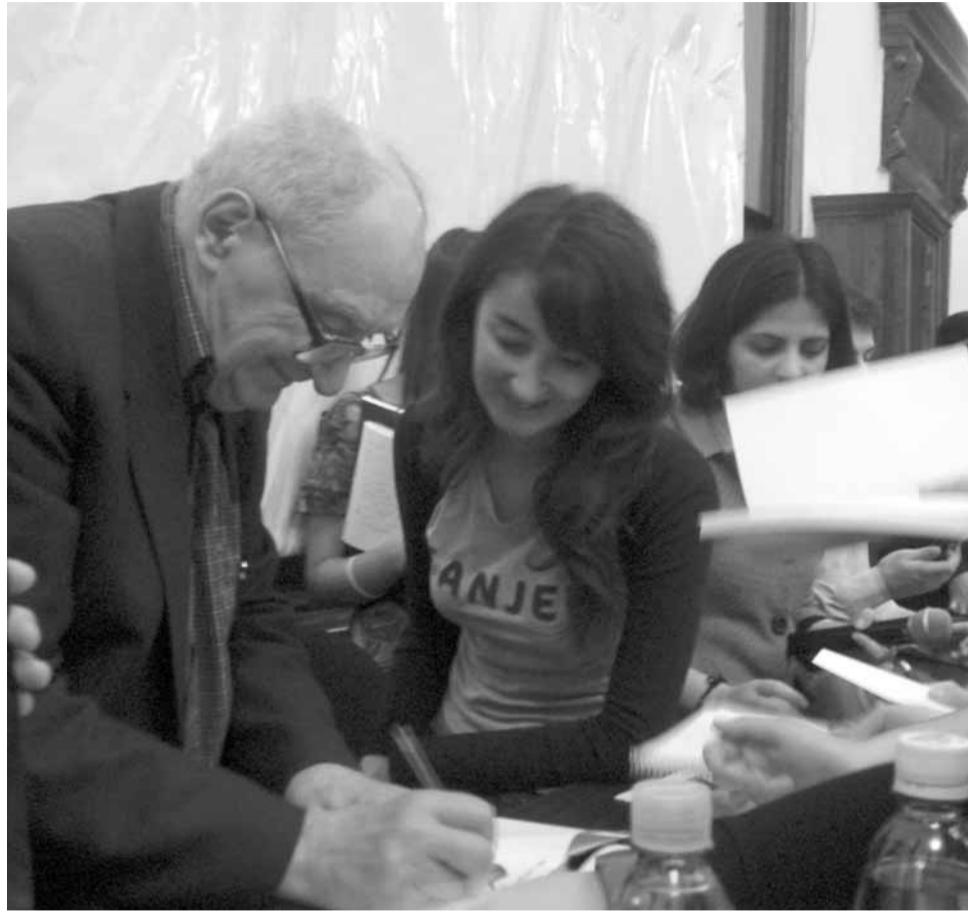
მოვარიოთ უცხოურ ტალღას და ჩვენი გევიზრძნოთ

ლიტერატურის მოქვანულება სტუდენტების თანილისის სა-ხელობის უნივერსიტეტში მცენარალ გურამ ღორჩიანაშვილს უმასპინძლეს. თანამედროვე კლასიკოსის დარბაზში გამოჩენას სტუდენტები ემოციურად შეხვდნენ, რამაც მცენარი აღაშროვანა:

„უღრმესი გადლობა მოცვევისათვის, თავისი სიკვარული დიდ ჰეტნიერებასთან ერთად უძიდესი პასუხისმგებლობა-ცაა, მს დღობა და დამოკიდებულება ყოველთვის დიდ კალას მაქლევს. უნივერსიტეტი მშობლიური გარემოა ჩვეთვის, თქვენი ხალხს კი მა თანაავტოროს ვეძახი. ჟოდა, მშობლიურ კედლები აღდგენ თანაავტორობან ერთად ყოფნა ძალიან მახარებს.“ სიკეთეზე, სიმვარულზე, პორტების ცინააღმდეგ ჭეუ-პოვარ ბრძოლაზე, თავისუფლებისაკან სწრაფვაზე, დოჩანაზ-ვილისული პარცერ-ლუქსებისა და ვამოქმედის დანიშნულე-ბაზე საუბარი საღამოს მთავარი თემები იყო. სტუდენტებმა პატონ გურამ ღორამ დოჩანაზვილისგან საათნახევრის განვითლობა-ზი მოისხივა შემოქმედის უასთვენისი დანიშნულების შესახებ – „ადამიანი გახდეს უკეთესი, ვიდრე არის“.

სტუდენტებთან შეხვედრა, გურამ ღოჩიანიშვილის გამოქვე-
დების მსგავსად, სიპრეზიდან სინათლეში გადასვლა აღმოჩ-
და, ავტომობილის ჩამდებარ „თანავაზტორთა“ რიზი ჰი – ძა-
ლიან გრძელი.

გთავაზოგთ მფრინავის პასუხებს სტუდენტების შეკითხვები

ადამიანები ვართ და შეიძლება ყველაფერი მოხდეს, მაგრამ შეგნიბულდა დაკუთარი პრინციპებისთვის არასოდეს მიღალატია. ჩემთვის ძალიან ძნელი იყო დაბეჭდება, 1961 წლის პირველად დაიბეჭდა ჩემი მოთხრობა ურნალ „ცისკარში“, ხმირად დიდხანს მიწევდა ლოდინი, თუ როდის დაიბეჭდებოდა ჩემი ნანარმოები, მაგრამ ყოველთვის მოთმინებით ველოდი ხოლმე.

* * *

დადებითი გმირი, ხშირ შემთხვევაში, სო-
ციალისტური რეალიზმის ნაყოფი იყო. მას
უნდა ჰქონდა სუფთა და გაუთოლებული
ცხვირსახოცი, თუ უარყოფითი გმირი –
ჭუჭყანი და დატმუჭნილი. ადამიანი ისეთი
მრავალმრივია, ასეთი უხეში დაყოფა, ბუ-
ნებრივია, არასწორია. ალბათ, არ არსებობს
ადამიანი, რომელსაც ცოდვა არ ჩაუდენია,
რასაც კირველია, უნებურ ცოდვას ვგულისხ-
მობ, თორებ შეგნებულ ცოდვას, ალბათ, სხვა
სიმძიმე აქვს. რაც არ უნდა, ეგრეთ ნოდებუ-
ლი, უარყოფითი გმირი იყოს მწერლისთვის,
მან კეთილი უნდა ინებოს და შეძლოს ამის
გარჩევა... შემდეგ მისი გაახლება, გარდაქმ-
ნა. მე მყავს ერთი მოქმედი გმირი, რომელიც
გამორჩეულად მიყვარს, ეს არის „თავფარავ-
ნელი ჭაბუკი“, მოთხოვთ ხალხურ პოეზია-
ზეა დაფუძნებული. დიადი პოეზია გვაქს.
დიდი ბენიერებაა, რომ სასკოლო პროგრა-
მაში შეტანეს და მას ბავშვები სწავლობენ,
რამდენიმე სხვა მოთხოვბასთან ერთად.
ამით გახარებული ვარ. ბენიერები ვართ,
რომ გვაქვს ჩვენი საგალობლები, ხალხური
სიმღერები, გვყავს ანსამბლები – „რუსთავი“,
„ქართული ხმები“, საქართველო არის მსოფ-
ლიო ხალხური სიმღერების დედაქალაქი.
ჩვენი ცეკვებით მთელი მსოფლიო მოხიბლუ-
ლია. ცეკვები – თვალისტვის, სიმღერები –
სმენისთვის – მხოლოდ ჩვენ გვაქვს ეს წყა-
ლობა. შეუძლებელია ჩვენი ხალხური პოეზი-
ის თარგმანი, ისე როგორც გაუა-ფშაველასი ან
რევაზ ინანიშვილის. გვყავს ისეთი მწერლებიც,
რომლებიც ადვილად ითარგმნებიან. სწორედ ამიტომ არის ჩემთვის „თავფარავნე-
ლი ჭაბუკი“ უძვირფასესი.

* * *

ჰემს გმი-
რებს? სტუდენტობისას უნივერსიტეტის ორ-
კუსტორში ვუკრავდა, დირიქტორი ძალან კარ-
გი მუსიკოსი იყო, თუმცა რაღაცით განსხვა-
ვებული, მოუწესრიგებელს ვერ ვაკადრებ,
უფრო ფანტაზიორი შეეცვერება. მასზე მაქვს
დანერილი ერთი ჩემი ადრეული მოთხრობა.
მოთხრობაში ის მუსიკაზე, კომპოზიტორზე
საუბრობს. მართალი გითხრათ, სინამდვილე-
ში არ გამიგია მისგან ასეთი საუბრები, მაგ-

რამ მოთხრობის გმირს ნამდვილად შეუფერებოდა. ხანდახან ნაცნობი ადამიანი დაედგას ხოლმე საფუძვლად ჩემს რომელიმე ნაწარმოებს, ხანდახან ნარმოსახვის ნაყოფია. მაქვს მთელი რიგი ნაწარმოებებისა, რომლებიც ავტობიოგრაფიულია. ამჟამადაც ავტობიოგრაფიული ნაწარმოების მეორე წიგნზე ვმუშაობ. პირველი უურნალ „ლიტერატურულ პალიტრაში“ დაიბეჭდა. ამ უურნალის დიდად მაღლიერი ვარ. ძალიან მინდა, მოვახერხო და ეს ნაწარმოები წიგნად გამოვცე.

მეორე-მესამე კურსზე როცა ვიყავი, არ-ქეოლოგიურ ექსპედიციებში მუშაობა და-ვიწყებ და 15 წელი ვიმუშავე. პირველი ექსპე-დიციი იყო ბიჭვინთაში. არქეოლოგიამ და-მუსიკამ ძალიან ბევრი რამ, დიდი მაღლი-მომცა. საოცარი შეგრძნებაა, როცა ექსპედი-ციის შედეგად შენი ხელიდან რომელიმე ა-მოჩენა ამომზეურდება, არადა საქართველო-ისეთი ქვეყანაა, ვერ იპოვო ლოდს, რომელ-მე ხანის ნაშთი რომ არ იყოს, ეს დიდი ბეჭნ-ერებაა. მე ქვის ხანის არქეოლოგიაში ვამუ-შავე: ქვის ხანით იწყება ადმინისტრაციული ბაზი, ამიტომ, ამ ხანის აღმოჩენები, შეიძლება იმდენად ეფექტური არ იყოს, რამდენადც საყურადღებო. საქართველოს კუთხებიდან კველაზე კარგად აფხაზთასა და იმერეთსა ვიცნობ. საერთოდ კი, ყველა კუთხი მაქვს მოვლილი. მე თავად სოფელი არ მაქვს, ჩერი-ნინაპრების სოფელი დიდუბე იყო, მერე ქა-ლაქად გადაიქცა და უსოფლოდ აღმოვჩნდი. არქეოლოგიამ ეს დანაკლისი შემიისა. როცა არქეოლოგიურ ექსპედიციებში თვეობით ვი-ვით, იმ სოფლის მკვიდრებიდით ვხედო-დით. იმდენი გლეხსაცობ შემზვედრია დას-ანით, რომ არ მარტინ მარტინი არ არ-

ვენილი და ბევრის ძროდებე, თავაზანია, რომ ხშირად მითქამს, ეს სოფურის მადლია და სწორებ გლეხებმა მოგვიტანეს აქამდე ეს ქვეყანაც. მთელი ჩეგი ისტორიის მანძილზე ქუდზე კაცი იყო ჩეგი გლეხობა. ახლა რა ტომლაც ადამიანებს ხელობის, პროფესიის მიხედვით ახასიათებენ. გორგასალიც კი ვე-რაფერს გახდებოდა რომ არა ქართველი გლეხობა, რომელიც საჭროებისამებრ მიღი-ოდა ქვეყნის დასაცავად. მე არ განვეკუთვნები იმ ადამიანებს, რომლებიც ამბობენ, რომ, რაც კარგები ვართ, ქართველები ვართო. საპატრიარქოს არხმა პირველი ფილმი რაც აჩვენა, იყო ნოდარ მანაგაძის „ამაღლება“, ეს ძალიან ძვირფასი ფილმია – არც ერთი პერსონაჟი – არც ქაზე მომუშავე, არც ხატი-მწერი, არც მოქანდაკე, არავინ არ იძახის, რომ ჩემისთანა ქართველი არავინ არასო! იქ ყველა მოვდავია. იშვიათია, რომ ასათასა კაცს თავი დაედო, რათა არ შეერაცხეყო ხატის სინმინდე. აი, ასეთი გლეხობა გვყავდა ჩვენ.

ძალიან კარგია, რომ თვეების ბავშვებიც კი დაჰყავთ ეკლესიაში, ისნინ ხატებს, წმინდანებს რომ უყურებენ, მათ ფიქიკაში იღებება, მუცლადყოფნის დროსაც კი გრძნობს პატარა ამ მაღლს. საგალობლების მოსმენისას ბავშვი წყნარდება, მშვიდდება. ისეთ ბავშვს, რომელიც ეკლესიაში დაჰყავდათ და შესისლობორცებული აქეს ეს ყველაფერი, ჰყითხეს: ღმერთი ვინ არისო? ამ კითხვაზე პასუხი იოანე ოქროპირსაც გაუჭირდებოდა ისე მოკლედ და ზუსტად, როგორც ეს ბავშვმა შეძლო – მან უპასუხა: ღმერთი ისეთი დიდია, რომ ყველაფერს იტევს, მთელ სამყაროს, თან ისეთი პატარაა, რომ მიგადეს ხელით და შენს გულში ეტევაო.

ბავშვობა უზედინერესა ხანაა, მე გამორჩევით მიყვარს სამძღვანო დაიდი შემოქმედი: ვაჟა-ფშაველა, ფიროსმანი და გალაკტიონი... მათ სიცოცხლის ბოლომდე შეინარჩუნეს ბავშვობა. თავიანთ უდიდეს ნიჭიან ერთად, ბავშვებად დარჩნენ. წარმოიდგინეთ, რა ბედინებაა, როცა ბავშვი პირველად დაინახავს, როგორ თოვს... ამ სამი ადამიანისთვის ყოველი თოვა პირველი იყო, იყო აღტაცება, აღფრთოვანება... გისურვებთ, ყველას, რაც შეიძლება დიდხანს, შეინარჩუნოთ ბავშვობა.

* * *

დღევანდელ დღეს ჩვენთვის ყველაზე საჭირო პოეზიაში არის დავით გურამიშვილი და პროზაში – ალექსანდრე ყაზბეგი. აქ სიღი-დებზე არ ვსაუბრობ. გურამიშვილის „ქართლის ჭირი“ და „სხავლა-მოსწავლეთა“, იესოს ეროვნული გოდება, დღეს განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია; ყაზბეგი ძალიან აქტუალურია იმ ფონზე, როცა უცხოეთისკენ ცოტა ზედმეტად ვიყურებით. უცხოეთი მშვენიერია, მაგრამ შემოქმედი თუ საკუთარ ნიადაგზე არ დგახარ... გოთეთ რომ არ მდგარიყო გერმანულ და სერვანტესი ესპანურ ნიადაგზე არც ერთი და არც მეორე არ გახდებოდა ყველა ერისთვის მისალები და აღსაფრთვისანებელი.

ბევრი მეგობარი გარდამეცვალა, რომელ-
თა შვილები მოდიან ჩემთან და ხშირად კვა-

უბრობთ. ერთმა გულდანყვეტით მითხვა, რომ ჩევნი თანატოლების უმრავლესობა უცხოეთისკენ იყურება, მე რომ არ ვიყურები, ჩამორჩენილად მიმიჩევენო. ჩევნი საუბარი საშობლოს ერთგვარ ასპირანტურასავით აღმოჩნდა. უკასუხე, რომ მხოლოდ ის გახდება წარმატებული, მისაღები და მისაწვდომი, ვინც საკუთარ ფესვებზე დგას... მსოფლიო ორგულება, როგორიც ყაზბეგის „ელგუჯას“ მარტია, იგი საოცარ საქციელს ჩადის. ელგუჯა მისი დანასისხლა მტერია (მზალოს მოსტაცებს), სადაც კი წარმყდება მას აუცილებლად შეებრძოლება, მაგრამ როცა რუსი ჯარისკაცების მოსაყვანად გააგზავნიან, საერთო საქმისთვის სიკვდილზე წარა. ამისთანა მაგალითები მსოფლიო პროზაში იშვიათია. ამ საქციელით ის ჩემთვის უდიდესია. ასე უნდა გვიყვარდეს შენი ქვეყანა.

* * *

კარცერ-ლუქსის შექმნის იდეაზე თვითონო
ამბობს ფოტოგრაფი, რომ ეს უტოპიაა. მაგ-
რამ კარგი იქნებოდათ. ერთხელ მეცნად გა-
მაკრიტიკეს, თითქოს, ეს იყო ძალადობა
ახალგაზრდობის მიმართ.... თუმცა, ნიების
შემდეგ იმავე ადამიანმა ბოდდობიც კი მოიხა-
და, რომ მაშინ არასწორი იყო მისი კრიტიკა.
არადა, ეს იყო მუხტი ახალგაზრდებისათვის,
რათა კითხვა ესწავლათ. ჩემს ბავშვობაში
ტელევიზორი არ იყო და წიგნის კითხვას ვა-
ნიჭებდით უპირატესობას. დღე და ღამე ტე-
ლევიზორის ყურება არ შეიძლება. მეტიც,
რადიოგადაცემებიც კი აზროვნებას, ფანტა-
ზიას მეტად ავითარებდა, ვიდრე ტელეგადა-
ცემები. რადიოთი გადმოიცემული ფეხბურ-
თის მატჩების მოსმენისას ტვინი მეტად მუ-
შაობდა, ამის წარმოსახვა ხდებოდა. სამწუხა-
როდ, არის ზოგიერთი არაჩევულებრივი წა-
ნარმოები, რომლის ეკრანიზაციაც არ არის
წარმატებული, ამიტომ, უმჯობესა, ეს წა-
ნარმოები წაკითხო. წიგნის კითხვის დროს
საყარელ გმირს შენ თვითონ შექმნი წარმო-
სახეაში, კითხვა სხვა ხელოვნებაა. აյ მეტია
ადამიანის თავისუფლების შეგრძნება; თავი-
სუფლება ძალიან პირობითი შიშია, თუმცა
არსებობს შიში, რომელიც არასოდეს არ-
გოვებს და მოაქვს პიროვნული თავისუფ-
ლება – ეს ოთხის შიშია.

* * *

მნერალი გადამწერია, კომპოზიტორი –
გადამძღვრებელი, მხატვარი – გადამხატვიკი,
ვაჟა-ფშაველას გვერდით გაზურდნენ მისა
ძმები, მაგრამ ვაჟა მაინც სხვათ. მხოლოდ ხე-
ლის შეწყობა არ არის საკმარისი იმისთვის,
რომ რამეს მიაღწია. მიქელანჯელოს მამა-
ბიძები სცენმდნენ, რას საქმიანობო, მაგრამ
მიქელანჯელო მაინც მიქელანჯელო გამოი-

ହୃଦୟରେ କାନ୍ତିଜୀବି

କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ର

მოსკოვის „სპარტაკის“ ქართველი ნახევრადული ჯანი ანანიძე რუსეთის პრემიერ-ლიგის ყველაზე ახალგაზრდა მეგოლეა – 17 წლის და 8 დღისა. მან ისტორიული გოლი კვირას „ლუჟნიკიებზე“ გაიტანა, როცა „სპარტაკის“ მამა“ მოსკოვურ დერბიში მალხაზ ასათიანის „ლოკომოტივს“ 3:0 მოუგო. ამ შეხვედრაში ან-გარში სწორედ ანანიძემ გახსნა. არც ისე ტანიალალმა (170 სმ) შემტევამა გოლი თავით გაიტანა. საყურადღებოა, რომ მწვრთნელმა ვალერი კარპინმა ქიბულეთელი ანანიძე ძირითად შემადგენლობაში დააყენა. მიგვიანებული ბით ის სულაც ცენტრში გადაიყვანა და გამოიჩინა დაავალიანი ანუ ექსპერიმენტი ჩატარა, რასაც ანანიძემ ჩინებულად გაართვა თავი. არადა, ის ახალი დაპრიუნებული იყო ახალგაზრდული ნაკრების თამაშიდან, რომელიც ჩერნოგორიაში გაიმართა. ამის მიუხედავად, კარპინი მაინც ენდო ჩვენებურს და ანანიძემა გაუმართლა – თავისი პირველი გოლი გაიტანა, ანგარიში გახსნა და ლიგის რეკორდს მენც გახდა. აქამდე ეს რეკორდი მიმდინარესას არმიელ ალექსანდრ სალუჟინს ეკუთხოდა, რომელმაც პირველი გოლი 17 წლისა და 27 დღისამ გაიტანა.

ანანიძეს რეკორდები მოუმრავლდა. საქართველოს ნაკრების ყველაზე ახალგაზრდა წევრი ერთადერთი ქართველი ფეხბურთელია, რომელმაც ჯერ ერთოვნულ ნაკრებში იასპარება, მერე ახალგაზრდულში და 19-წლამდელებში. ბოლო მიღწევა იმანაც გამოიჩინა,

გვარი: თეოდორე გვარის ვაჟი
მისამართი: თბილისი, ვაკე ქუჩა 12, თელ. 99-99-9999
მომსახურების მიზანი: გვარის გადახდა

100 GL 8-11 (DGL 11-2/1-1600-07730-II-8-1.com@mta-101.moskl-7-1600-11

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

8-9 ოქტომბერს, ამბროლაურის სპორტულ დარბაზში, მსოფლიოს ორგზის ჩემპიონის გურაბ სალარაძის სახელობის ტურნირი ჩატარდა, რომელშიც მონაწილეობდნენ საქართველოს თითქმის ყველა კუთხის საჯარო სკოლის წარმომადგენელი ძირდოსისტები. ტურნირში სულ 190 მოზარდი მონაწილეობდა. მათ შორის მონაწილეობდა სოფელ ჭრებალოს საჯარო სკოლის მძღვანელი მოსწავლეთა გუნდი, რომელმაც ტურნირში წარმატებულად იასპარება. გამარჯვებულ მოსწავლეებს ჯილდოები რაჭალებში მისა დაგვიშება და ქვემო სვანეთის გუბერნატორმა დავით გაბრიელიშვილმა.

ორიანება დავითი გამოიიდნენ გამანაცაც. სოფელ ჭრება-ლოს საჯარო სკოლის ძიუდიოსტებმა ადგილები ასე გაინაზილეს: 29 კვ. წონით კატეგორიაში | ადგილის მულობელი ოორინეკე ცხეირავაშვილი გახდა, 32 კვ. წონით კატეგორიაში პირველობა ნიკოლოზ კენჭაძეს ხვდა წილად.

23 კგ. წონით კატეგორიაში || ადგილის მფლობელი სანდრო სარდანაშვილი გახდა; III ადგილი კი გორგი გორგაზიანია (23 კგ. წონითი კატეგორია) და ნიკოლოზ ჭილვარიაშ (54 კგ. წონითი კატეგორია) სახელით.

ნიკოლოზ ეკნძელებ: ჭრებალოს საჯაზარო სკოლის მოსწავლეები, ტურნირის ერთერთი გამარჯვებული: „ტურნირში გამარჯვება ჩემთვის დიდი სტიმულია. დიდ მაღლობას უუხდი ჩემს ტრენერს თამაზ მურსუსიძეს განცემული მუშაობისთვის, ჩემი სკოლის პედაგოგებსა და მოსწავლეებს იმ მხარდაჭერისა და თანადგომისთვის, რომელსაც შეჯიბრის დროს ვგრძნობდი. შევეცდები შემდგომშიც გააძმართო ჩიმი სკოლის მწვრთნი.

6060 ՑՈՅՑՆԱՎՅՈՒԹ

რუბრიკას უძღვება
ირაკლი თავაძე

කේරල
තාක්ෂණීය

მთავარი რედაქტორი:

ରେଡାକ୍ଟପରିବ ରୋତିଲୀଟିପିଡା:
ସାହାରତୀବ୍ୟାଳ୍ୟୁସ କାନ୍ଦୀ
ପ/କ 220101502,